

[Forsvarsministeren.]

ligvis vil betyde en omfattende ændring både i organisationen og i administrationen af det meget vigtige forvaltningsområde, der her er tale om. Jeg har ment, at et første og nødvendigt skridt, således som sagen ligger, var at få den nye chefstilling besat, og derfor har jeg også offentligt udtalt, at man på den førstkommende normeringslov vil søge denne chefstilling normeret som en direktørstilling under forsvaret.

Jeg vil gerne i anledning af de bemærkninger, det ærede medlem fremsatte om den nye chef, sige, at i alle de overvejelser, der har været foretaget, siden den nuværende chef for hærens bygningstjeneste meddelte, at han søgte bort fra forsvarsministeriet, har vi selvfølgelig taget dette problem op til gennemgang indenfor ministeriet, og overfor hele det persongalleri, som her har passeret revy for mig og departementet, har opfattelsen været denne, at man ville tilstræbe den sagligt stærkeste løsning, som kunne findes i øjeblikket. Det er det, der er gjort et forsøg på, og baggrunden for den skete udnævnelse har været den, som jeg også har sagt offentligt, at man ville søge at finde en mand, der ikke alene havde de tekniske forudsætninger, men også havde de økonomiske og de administrative forudsætninger for under den ændrede situation, som bygningstjenesten arbejder under i øjeblikket, at kunne løse opgaven på en tilfredsstillende måde. Det er det, der har begrundet det valg, der har fundet sted, og jeg har i hvert fald med det ansvar, jeg her må handle under, ikke kunnet finde nogen bedre egnet end den chef, der nu er udpeget til at tage dette arbejde op fra 1. november.

Det ærede medlem hr. Johs. Christiansen pegede på anden del af sit spørgsmål, der tangerer det, der har været drøftet både i forsvarskommissionen og andre steder, om den nye ledelse. Forsåvidt angår spørgsmålet om at fastlægge ledelsen af den fælles bygningstjeneste i overensstemmelse med de forslag, der er fremsat i betænkningen fra den såkaldte Kofoed-kommission, vil jeg gerne på den givne foranledning sige, at det naturligvis under det fortsatte forløb af denne sag er min hensigt at tage hensyn til de anvisninger og forslag, som denne kommission nåede frem til ved-

rørende den centrale bygningsmyndigheds organisation og administration.

På den anden side må jeg også fremhæve, at der er forløbet 2 år, siden kommissionen afgav sin betænkning om bygningstjenestens forhold — det skete i september 1950. Det er derfor naturligt, at de i den forløbne tid indvundne erfaringer og de ændringer, der er sket i forsvarrets bygningsmæssige opgaver, kan få indflydelse på den endelige opbygning af den centrale bygningsmyndighed under forsvaret. Jeg tænker her ikke mindst på de krav, som gennemførelsen her i landet af de fælles NATO-arbejder vil stille til hele dette organ.

Jeg vil i denne forbindelse gerne understrege, at det allerede i folketingsudvalgets betænkning af maj 1950 — en betænkning, der også indeholder bestemmelser om forsvarrets bygningstjeneste — blev udtalt, at den daværende forsvarsminister — altså min forgænger — overfor udvalget havde erklæret, at han var indstillet på at opbygge det nye forsvarsministerium efter de retningslinier, der var udtrykt i Kofoed-kommissionens betænkning, men samtidig blev det fremhævet, at ministeren måtte have ret til på grundlag af de erfaringer, der måtte være gjort, at foretage hensigtsmæssige ændringer. Dette blev tiltrådt fra folketingsudvalgets side, og det er det synspunkt, jeg også vil gøre gældende i forbindelse med det spørgsmål, der nu er til diskussion. Kofoed-kommissionens synspunkter og forslag vil være vejledende i det arbejde, der i fællesskab skal udføres af forsvarsministeriet og den nye chef for den fælles bygningstjeneste. Men vi må naturligvis ved den nærmere tilrettelægning af den nye myndigheds virkeområde og arbejdsform tage de i de senere år indvundne erfaringer og fremkomne krav i betragtning.

I anledning af at der fra arkitektforeningen er fremsat en udtalelse om dette spørgsmål — en udtalelse, der er fremme i pressen i dag —, vil jeg gerne sige, at et vigtigt led i opbygningen af forsvarrets bygningstjeneste vil være efterhånden at søge gennemført en passende normering af en række af de vigtigste stillinger i denne institution. I tilknytning hertil vil jeg bemærke, at bygningstjenestens karakter af et udførende og rådgivende organ, hvor et snævert samarbejde mellem de militære sagkyndige og